

Tizenegyből nyolc a Vígszínháznak és Kaposvárnak

Átadták a VIII. országos színházi találkozó díjait

Tegnap délután a Fészek Klub gobelintermében kiosztották a VIII. országos színházi találkozó szakmai díjait. A zsüri ítélete szerint az évad legsikeresebb, a legjelentősebb fejlődést tanúsító társulatának járó díjat a Vígszínház érdemelte ki. A szemlén részt vett tizenhárom előadás közül a kaposváriak **Eörsi István**: Kihallgatás című drámájának bemutatását, rendezőjét, Barbaczy Lászlót, illetve Mohácsi Jánost, valamint a Színház- és Filmművészeti Főiskola egyik előadását, Christopher Hampton Teljes napfogyatkozás című drámájának Balikó Tamás f. n. rendezte színrevitelét ítélték a legjobbnak, két, egyenlő értékű

díjat adva ki e kategóriában. Szintén két egyenlő értékű díjjal jutalmazták a legjobb férfialakításokat, melyek: Darvas Iváné, a Pesti Színházban, Patrick Süskind: A nagybögő című monodrámában, és Balkay Gézáé, a Teljes napfogyatkozás Verlaïne és a Katona József Színházban Molière Misanthrope-jában Oronte szerepéért. A legjobb női alakítás díját Csákányi Eszter kapta, Gombrowicz: Yvonne, burgundi hercegnő című darabjának a kaposvári színházban játszott címszerepéért. A legjobb női epizódalakítás díját nem adták ki. A legjobb férfi epizódalakítás díját Tóth Béla kapta, a Kihallgatás egyik szerepéért.

A legjobb díszlet díjával Khell Csörszöt jutalmazták, a Vígszínházban az Ahogy tesszük című, a Spiró—Másk szerzőpáros által írt darab díszletéért. A legjobb jelmez díját Kárpáti Enikő, a Teljes napfogyatkozás tervezője kapta. A legjobb dramaturg díját Radnóti Zsuzsának, a Vígszínház dramaturgjának ítélték, a magyar drámák színre segítésének érdekében végzett munkájáért. Különdíjat kapott az Ahogy tesszük színpadi mozgásának és koreográfiájának megtervezéséért Imre Zoltán.

A díjakat Vámos László, a Nemzeti Színház művészeti vezetője, a Magyar Színházművészeti Szövetség főtitkára adta át.

Ami a díjak fényében elismerést érdemlő tény: még ebben a nagyon szürke, nagyon sok gonddal, konfliktussal terhelt évadban is találtatott néhány valóban kiemelésre érdemes teljesítmény, szinte a „csakazértis” bizonyítására. Ami viszont e fényben sem feledhető: ezek a teljesítmények távolról sem jellemzőek az évad egészére, sőt a már korábbi évadokban is jelentkező szakadék a csúcspont és a nagy többség között az idén mint-ha tovább mélyült volna. Az átlag — azaz az évi körülbelül kétszáz új előadás negy-

ötöde — egyre gyöngébb lesz művészileg, egyre vitathatóbb esztétikai értékeit tekintve. Ha egy teljes évadban olyan kiemelt társulatok, mint a Nemzeti vagy a Madách, tulajdonképpen egyetlen igazán jelentős előadást sem tudtak létrehozni, akkor ezt a néhány érdemes munka nem teheti meg nem történtté. S ha vidéki színházaink közül is csak kettő-három állja még a minőség megkövetelte szintet, az sem vigasztaló. Gratulálunk a díjazottaknak — de az örömünk mégsem felhőtlen. (takács)